

vi, at der ikke var Noget at gjøre derved, og vi lod Sagen falde, støttende os til, at det ikke gif vore til hos os end andre Steder. Det er altsaa ikke paa Høiesteretsdommen, men paa en Viborg-Overretsdøm, man har støttet sig. Det var kun disse Bemærkninger, jeg vilde gjøre.

Nimestad: Det er kun nogle faa Bemærkninger, jeg skal tillade mig i Anledning af nogle Udtalelser, der findes i de Andragender, der ere opførte under Nr. 5 og 6, med Hensyn til en Høiesteretsdom som her angives at være af 26de Juli 1881, men som i Virkeligheden er af 26de Juli 1880. Det siges i disse Andragender, at denne Dom har vaakt megen Opmærksomhed og Misnøje blandt Kommuneraadene omkring i Landet. Jeg skal nu lade være usgt, hvorvidt den har vaakt Misnøje — det maa være de ærede Kommuneraads egen Sag. Men ligesom jeg tror, at de ikke have havt den mindste Grund til denne Misnøje med Høiesteretsdommen, der utvivlsomt er i Overensstemmelse med Lovgivningen, saaledes er det, tror jeg, urigtigt — og det er navnlig det, jeg vil tillade mig at fremhæve, — naar der i disse Andragender siges, at denne Høiesteretsdom „meget stærkt røkker ved de hidtil fulgte og, som man troede, i god Overensstemmelse med Lovgivningen værende Regler for Snekastningsarbejds Fordeling og Udsørelse“. Dette er vistnok ingenlunde rigtigt. Det vilde i og for sig naturligtvis ikke være noget Afgørende, om det var saa, men det er ikke Tilfældet. Evertimod maa det siges, at, forsaavidt dette Spørgsmaal har foreligget tidligere, vel ikke for Domstolene, men derimod for Administrationen, har netop Administrationen udtalt sig i samme Retning som den, i hvilken Høiesteretsdommen senere gif. Det ligger allerede længere Tid tilbage, ikke mange Aar efterat Loven af 30te December 1858 udkom. Jeg skal anføre f. Ex. en Indenrigsminister-Skrivelse af 15de Juli 1865, som findes i Reskriptsamlingen, hvori det netop i Anledning af en Forespørgsel om, hvorvidt Forstanderskabet for et Sogn har været berettiget til paa Snekastningsregulativet at optage Personer, der uden at bo i vedkommende Sogn eller Jurisdiktion der bestidde mindre Jordparceller — svares, at, da Snekastningen ifølge Reglement af 20de December 1799 er en Byrde, der hviler paa vedkommende Beboere og ikke, saaledes som Bearbejdet, paa Hartkornet, hvilket ifølge Lov af 30te December 1858 § 1 kun er et af de flere Momenter, der blive at lægge til Grund for Arbejds Fordeling, maa man formene, at den Omstændighed, at en Person besidder Hartkorn i et Sogn uden at bo i samme ikke kan berettigge til at optage ham paa Sognets Snekastningsregulativ. Ministeriet har allerede tidligere og vistnok gjentagne Gange udtalt sig i samme Retning, saa at de ærede Sogneraad, hvis de have fulgt den Praxis, som de her angive,

ialtfald ikke have havt nogen særdeles Grund til at følge den eller tro den i god Overensstemmelse med Lovgivningen. Iøvrigt skal jeg dermed selvfølgelig ikke have sagt Noget imod Andragendets Formening om, at, ligesom i det Hele vistnok Snekastningslovgivningen hører blandt dem, der trænge til Gjennemsyn og Omordning, saaledes er særlig dette et af de Punkter, som derved vilde komme i Betragtning. Det er Noget, jeg slet ikke vil beskride, men det er jo, som ærede Medlemmer vide, ikke saa ganske let at faae nye Love gennemførte; hvad særlig dette Omraade angaar, har man jo forsøgt derpaa, og det paa en Tid, da det ikke var saa givet, at Alt skulde visne i Regeringens Haand. Da prøvede man endog tre Aar i Træk, nemlig i 1871, 72 og 73, paa at faae en Lov, der angik Pligtarbejds Fordeling og Udsørelse gennemført, men det stillede sig saaledes, at man ikke kunde blive enig. Navnlig indenfor Folkethingets eget Omraade stode Meningerne overmaade stærkt imod hinanden, og derved kom det hele Lovarbejde til at falde bort.

Leth: Det er kun en ganske kort Bemærkning, jeg skal tillade mig at fremsætte med Hensyn til Andragendet under Nr. 1. Jeg vil kun udtale min Tak til det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds (Lauer), fordi han bekræftede Rigtigheden af, hvad jeg havde anført med Hensyn til Befolkningens Ønsker. Det ærede Medlem mente, at det Standpunkt, der laa til Grund for dette Andragende, var foreledet, men han indvilligede tillige, at det vistnok endnu udtalte, hvad der er deres Hjertens Mening, og at det kun var af Hensyn til en formentlig Nødvendighed, at de havde troet at maatte give deres Tilslutning til noget Andet. Dersom det nu maatte kunne stille sig saaledes, at det ogsaa af andre Grunde maatte findes ønskeligt endnu at tage under fornyet Overveielse, hvorvidt Forbindelsen mellem Best- og Sydbanen bør tilveiebringes gennem et saadant Baneanlæg, som foreslaas af Regeringen eller paa anden Maade, og dersom denne Overveielse maatte føre til, at det Forslag, der nu foreligger, maaské kunde trænge til en Forandring i en saadan Retning, som stemmer med, hvad det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds ogsaa oplyste var Beboernes virkelige Ønske og Hjertens Mening, vilde jeg anse det for heldigt og i hvert Tilfælde for retfærdigt og billigt, at man vil tage et saa stort Hensyn til Beboernes Ønsker, som paa nogen Maade er muligt og foreneligt med de Hensyn, der ellers bør tages i Betragtning.

Ordføreren (Larsen): Det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Nimestad) havde ikke, skjønt jeg, behøvet at forsvare Høiesteret paa Grund af den anførte Dom, thi